

СУД ЕЎРАЗІЙСКАГА ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

31 кастрычніка 2019 года

горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза ў складзе:
старшынствуючага Баішава Ж.Н.,
суддзі-дакладчыка Туманяна А.Э.,
суддзяў Ажыбраімавай А.М., Айрыян Э.У., Коласа Дз.Г.,
Нешатаевай Т.Н., Сяйцімавай В.Х., Скрыпкінай Г.А., Федарцова А.А.,
Чайкі К.Л.,

пры сакратары судовага пасяджэння Малашка А.П.,
даследаваўшы матэрыялы справы, заслухаўшы суддзю-дакладчыка,
кіруючыся пунктамі 46, 47, 50, 68, 69, 73-75, 96, 98 Статута Суда
Еўразійскага эканамічнага саюза, артыкуламі 14, 19, 72, 75, 85
Рэгламента Суда Еўразійскага эканамічнага саюза,

прадастаўляе наступнае кансультатыўнае заключэнне па заяве
Еўразійскай эканамічнай камісіі аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора
аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года.

1. Пытанне заяўніка

Еўразійская эканамічная камісія (далей - Камісія, Заяўнік, ЕЭК)
звярнулася ў Суд Еўразійскага эканамічнага саюза (далей - Суд) з заявай
аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім эканамічным
саюзе ад 29 мая 2014 года.

У заяве адзначаецца, што падчас ажыццяўлення маніторынгу і
кантролю выканання дзяржавамі-членамі Еўразійскага эканамічнага
саюза палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая
2014 года (далей - Дагавор) і рашэнняў Камісіі ў сферы тэхнічнага
рэгулявання выяўлена розная практыка прымянення ў дзяржавах-членах
палажэнняў тэхнічнага рэгламенту Мытнага саюза «Аб бяспецы колавых
транспартных сродкаў» (ТР МС 018/2011), зацверджанага Рашэннем
Камісіі Мытнага саюза ад 9 снежня 2011 года № 877 (далей - ТР МС
018/2011), у частцы рэгулявання пытанняў атрымання фізічнымі асобамі

дакументаў аб ацэнцы адпаведнасці ў дачыненні да транспартных сродкаў, якія ўвозяцца на мытную тэрыторыю Саюза для асабістага карыстання.

У адпаведнасці з пунктам 69 ТР МС 018/2011 падчас правядзення ацэнкі адпаведнасці адзінкавых транспартных сродкаў, якія ўвозяцца на мытную тэрыторыю Саюза, у якасці заяўніка выступае вытворца транспартнага сродку або яго ўпаўнаважаны прадстаўнік, які дзейнічае ад яго імя, або асоба, якая ажыццяўляе ўвоз транспартнага сродку на мытную тэрыторыю Саюза (у тым ліку фізічная асоба, якая ўвозіць транспартны сродак для асабістага карыстання), або яе прадстаўнік.

Уключэнне фізічных асоб, якія ўвозяць транспартныя сродкі для асабістага карыстання, у кола заяўнікаў пры правядзенні працэдур ацэнкі адпаведнасці, як тлумачыць Заяўнік, абумоўлена неабходнасцю забеспячэння бяспекі транспартных сродкаў, якія ўвозяцца і выкарыстоўваюцца на дарогах агульнага карыстання на тэрыторыі Саюза (у прыватнасці, выключэння ўвозу «аўтамабіляў-канструктараў»; транспартных сродкаў, не прызначаных для адзінага рынку Саюза і г.д.).

У пункце 70 ТР МС 018/2011 прадугледжана, што працедура ацэнкі адпаведнасці адзінкавых транспартных сродкаў (незалежна ад мэты ўвозу) складаецца з шэрагу этапаў, якія ўключаюць у сябе, у тым ліку, правядзенне тэхнічнай экспертызы канструкцыі транспартнага сродку. Напрыканцы адзначаных працэдур заяўнікам (у тым ліку фізічным асобам) выдаецца пасведчанне аб бяспецы канструкцыі транспартнага сродку.

Разам з тым, Камісіяй было ўсталявана, што ў Рэспубліцы Беларусь адзначаныя палажэнні тэхнічнага рэгламенту не прымяняюцца, бо на думку Дзяржаўнага камітэта па стандартызацыі Рэспублікі Беларусь, у адпаведнасці з Дагаворам фізічная асоба не можа быць заяўнікам пры ажыццяўленні ацэнкі адпаведнасці патрабаванням ТР МС 018/2011 адзінкавых транспартных сродкаў, якія ўвозяцца на мытную тэрыторыю Саюза для асабістага карыстання.

Заяўнік адзначае, што ў якасці абгрунтавання такога падыходу Рэспубліка Беларусь спасылаецца на змест абзаца шостага пункта 5 Пратакола аб тэхнічным рэгуляванні ў рамках Еўразійскага эканамічнага саюза (дадатак № 9 да Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года) (далей - Пратакол), у якім, на яе думку, усталёўваецца кола асоб, якія з'яўляюцца заяўнікамі пры ацэнцы адпаведнасці, і ў які не ўваходзяць фізічныя асобы, якія ўвозяць тавары на мытную тэрыторыю Саюза для асабістага карыстання.

Згодна з палажэннямі пункта 5 Пратакола пры ацэнцы адпаведнасці заяўнікам могуць быць зарэгістраваныя на тэрыторыі дзяржавы-члена ў адпаведнасці з яго заканадаўствам юрыдычная асоба або фізічная асоба ў якасці індывідуальнага прадпрымальніка, якія з'яўляюцца вытворцам або прадаўцом альбо ўпаўнаважанай вытворцам асобай. Пры гэтым абзац сёмы пункта 5 Пратакола прадугледжвае, што кола заяўнікаў пры ацэнцы адпаведнасці ўсталёўваецца ў адпаведнасці з тэхнічным рэгламентам Саюза.

У заяве адзначаецца, што іншыя дзяржавы-члены прытрымліваюцца іншага падыходу і мяркуюць, што з улікам палажэнняў артыкулаў 52 і 53 Дагавора любая прадукцыя, у дачыненні да якой усталяваны абавязковыя патрабаванні, павінна быць бяспечнай і можа выпускацца ў абарачэнне толькі пасля праходжання працэдур ацэнкі адпаведнасці. Пры гэтым Заяўнік спасылаецца на пісьмо Міністэрства прамысловасці і гандлю Расійскай Федэрацыі, у якім адзначаецца, што «ў сувязі з адсутнасцю магчымасці прыняць ва ўлік у Дагаворы асаблівасці ўсіх форм ацэнкі адпаведнасці, прадугледжаных у канкрэтных тэхнічных рэгламентах, пункт 5 Пратакола таксама дапускае, што кола заяўнікаў пры ацэнцы адпаведнасці ўсталёўваецца ў адпаведнасці з тэхнічным рэгламентам Саюза».

Такім чынам, у цяперашні час у дзяржавах-членах існуе два розныя падыходы да прымянення палажэнняў пункта 5 Пратакола ў частцы вызначэння кола асоб, якія маюць права быць заяўнікамі пры правядзенні працэдур ацэнкі адпаведнасці.

На падставе выкладзенага Заяўнік просіць Суд Еўразійскага эканамічнага саюза растлумачыць: ці вынікае з узаемазвязанага прачытання палажэнняў пунктаў 1 і 2 артыкула 53 Дагавора, абзацаў шостага і сёмага пункта 5 Пратакола, што пералік асоб па суб'ектным крытэрыі (юрыдычная асоба, індывідуальны прадпрымальнік), якія могуць быць заяўнікамі пры ацэнцы адпаведнасці, можа змяняцца (або дапаўняцца) у адпаведным тэхнічным рэгламенце Саюза ў залежнасці ад аб'екта тэхнічнага рэгулявання і неабходнасці забеспячэння абароны жыцця і здароўя чалавека.

2. Працэдура ў Судзе

Згодна з пунктам 68 Статута Суда парадак разгляду спраў аб растлумачэнні вызначаецца Рэгламентам Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, зацверджаным рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 23 снежня 2014 года № 101 (далей - Рэгламент Суда).

У рамках падрыхтоўкі справы аб растлумачэнні да разгляду ў парадку артыкула 75 Рэгламенту Суда накіраваны запыты і атрыманы адказы ад Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Арменія, Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь, Міністэрства юстыцыі Кыргызскай Рэспублікі, Міністэрства юстыцыі Расійскай Федэрацыі, Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, Ерэванскага дзяржаўнага ўніверсітэта, Інстытута заканадаўства і прававой інфарматызацыі Рэспублікі Казахстан, Інстытута заканадаўства і параўнальнага правазнаўства пры Ўрадзе Расійскай Федэрацыі, Казанскага (Прыволжскага) федэральнага ўніверсітэта, Маскоўскага дзяржаўнага юрыдычнага ўніверсітэта імя А.Е. Кутафіна.

3. Высновы Суда

Кіруючыся пунктам 50 Статута Суда, Вялікая калегія Суда ажыццяўляе тлумачэнне палажэнняў Дагавора ў іх сістэмнай узаемасувязі паміж сабой на аснове агульнапрызнаных прынцыпаў і норм міжнароднага права з улікам палажэнняў артыкула 31 Венскай Канвенцыі аб праве міжнародных дагавораў ад 23 мая 1969 года.

1. Пункт 1 артыкула 51 Дагавора ўсталёўвае прынцыпы, у адпаведнасці з якімі ажыццяўляецца тэхнічнае рэгуляванне ў рамках Саюза.

Бланкетная норма пункта 3 артыкула 51 Дагавора вызначае, што парадак, правілы і працэдуры тэхнічнага рэгулявання ў рамках Саюза ўсталёўваюцца згодна з дадаткам № 9 да гэтага Дагавора.

Згодна з пунктам 2 Пратакола «тэхнічнае рэгуляванне» - прававое рэгуляванне адносін у галіне ўсталявання, прымянення і выканання абавязковых патрабаванняў да прадукцыі або да прадукцыі і звязаных з патрабаваннямі да прадукцыі працэсаў праектавання (уключаючы пошукі), вытворчасці, будаўніцтва, мантажы, наладкі, эксплуатацыі, захоўвання, перавозкі, рэалізацыі і ўтылізацыі, а таксама прававое рэгуляванне адносін у галіне ацэнкі адпаведнасці. У сваю чаргу, паняцце прадукцыі, згодна з нормай-вызначэннем пункта 2 Пратакола, вызначаецца як вынік дзейнасці, прадстаўлены ў матэрыяльна-рэчывай форме і прызначаны для далейшага выкарыстання ў гаспадарчых і іншых мэтах.

Такім чынам, на думку Вялікай калегіі Суда, тэхнічнае рэгуляванне звязана з распрацоўкай і выкарыстаннем тэхніка-юрыдычных норм у мэтах упарадкавання адносін у сферах вытворчасці і абарачэння прадукцыі.

2. Згодна з абзацам першым пункта 1 артыкула 52 Дагавора ў мэтах абароны жыцця і (або) здароўя чалавека, маёмасці, навакольнага асяроддзя, жыцця і (або) здароўя жывёл і раслін, папярэджання дзеянняў, якія ўводзяць у зман спажывцоў, а таксама ў мэтах забеспячэння энергетычнай эфектыўнасці і рэсурсазберажэння ў рамках Саюза прымаюцца тэхнічныя рэгламенты.

Забаронная норма абзаца другога пункта 1 артыкула 52 Дагавора не дапускае прыняцце тэхнічных рэгламентаў Саюза ў іншых мэтах.

Пункт 2 Пратакола вызначае, што тэхнічны рэгламент Саюза – гэта дакумент, які прыняты Камісіяй і ўсталёўвае абавязковыя для прымянення і выканання на тэрыторыі Саюза патрабаванні да аб'ектаў тэхнічнага рэгулявання.

Пытанні вызначэння парадку распрацоўкі і прыняцця тэхнічных рэгламентаў Саюза, а таксама парадку ўнясення ў іх змяненняў і адмены вызначаюцца Камісіяй.

У палажэннях Дагавора не ўдакладняецца від акта Камісіі, у форме якога прымаецца тэхнічны рэгламент Саюза. Аднак аналіз усёй сукупнасці норм раздзела X Дагавора, дадаткаў № 1 (Палажэнне аб Еўразійскай эканамічнай камісіі) і № 9 (Пратакол аб тэхнічным рэгуляванні ў рамках Еўразійскага эканамічнага саюза) да яго паказвае, што такімі могуць быць толькі рашэнні Еўразійскай эканамічнай камісіі, якія маюць нарматыўна-прававы характар, г. зн. усталёўваюць агульнаабавязковыя, фармальна-вызначаныя правілы паводзін, з якіх выцякаюць правы і абавязкі ўдзельнікаў грамадскіх адносін, чые дзеянні дадзеныя правілы закліканы рэгуляваць у якасці ўзору паводзін.

3. Абзац чацвёрты пункта 1 артыкула 52 Дагавора ўсталёўвае, што тэхнічныя рэгламенты Саюза або нацыянальныя абавязковыя патрабаванні дзейнічаюць толькі ў дачыненні да прадукцыі, уключанай у адзіны пералік, які зацвярджаецца Камісіяй. Згодна з абзацам шостым пункта 1 артыкула 52 Дагавора дзяржавы-члены не дапускаюць усталяванне ў сваім заканадаўстве абавязковых патрабаванняў у дачыненні да прадукцыі, не ўключанай у адзіны пералік.

Вялікая калегія Суда мяркуе, што мэтай фарміравання і вядзення адзінага пераліку прадукцыі, у дачыненні да якой усталёўваюцца абавязковыя патрабаванні ў рамках Саюза, і прыняцце ў дачыненні да дадзенай прадукцыі тэхнічных рэгламентаў Саюза з'яўляецца пераадоленне тэхнічных бар'ераў гандлю таварамі ў ЕАЭС і сведчыць аб уніфікацыі тэхнічнага рэгулявання, якая прадугледжвае замену нацыянальных тэхнічных рэгламентаў тэхнічнымі рэгламентамі ЕАЭС.

У адпаведнасці з пунктамі 1 і 3 артыкула 6 Дагавора, тэхнічныя рэгламенты Саюза, якія зацвярджаюцца рашэннем Камісіі, уваходзяць у

права Саюза і не павінны супярэчыць палажэнням Дагавора. У сілу нормы пункта 13 Палажэння аб Еўразійскай эканамічнай камісіі (дадатак № 1 да Дагавора) тэхнічныя рэгламенты маюць нарматыўна-прававы характар, абавязковыя для дзяржаў-членаў і падлягаюць непасрэднаму прымяненню на тэрыторыях дзяржаў-членаў. Акрамя гэтага, згодна з нормай абзаца першага пункта 2 артыкула 52 Дагавора яны маюць прамое дзеянне на тэрыторыі Саюза.

4. Абзац першы пункта 1 артыкула 53 Дагавора змяшчае імператыўнае прадпісанне аб тым, што «прадукцыя, якая выпускаецца ў абарачэнне на тэрыторыі Саюза, павінна быць бяспечнай».

Пры гэтым згодна з нормай-вызначэннем пункта 2 Пратакола, бяспека – гэта «адсутнасць недапушчальнай рызыкі, звязанай з магчымасцю прычынення шкоды і (або) нанясення ўрон».

Вялікая калегія Суда лічыць неабходным адзначыць, што патрабаванне аб бяспецы носіць агульны характар і адносіцца да ўсёй прадукцыі, якая выпускаецца ў абарачэнне, незалежна ад уключэння яе ў адзіны пералік і наяўнасці ў адносінах да яе адпаведнага тэхнічнага рэгламенту.

Што датычыцца прадукцыі, патрабаванні да якой не ўсталяваны тэхнічнымі рэгламентамі Саюза, згодна з абзацам другім пункта 2 артыкула 53 Дагавора, правілы і парадак забеспячэння яе бяспекі і абарачэння вызначаюцца міжнародным дагаворам у рамках Саюза.

5. Згодна з абзацам першым пункта 2 артыкула 53 Дагавора прадукцыя, у дачыненні да якой уступіў у сілу тэхнічны рэгламент Саюза (тэхнічныя рэгламенты Саюза), выпускаецца ў абарачэнне на тэрыторыі Саюза пры ўмове, што яна прайшла неабходныя працэдуры ацэнкі адпаведнасці, усталяваныя тэхнічным рэгламентам Саюза (тэхнічнымі рэгламентамі Саюза).

З дадзенай прававой нормы вынікае, што выпуску прадукцыі ў абарачэнне папярэднічае працэдура ацэнкі адпаведнасці, усталяваная тэхнічным рэгламентам. Гэтая выснова пацвярджаецца таксама палажэннем нормы абзаца чацвёртага пункта 5 Пратакола, згодна з якім ацэнка адпаведнасці прадукцыі, якая выпускаецца ў абарачэнне, патрабаванням тэхнічных рэгламентаў Саюза ажыццяўляецца да выпуску яе ў абарачэнне.

Разам з тым, працэдура ацэнкі адпаведнасці сама па сабе прадвызначае выпуск прадукцыі ў абарачэнне. Гэта значыць, што прадукцыя не можа быць выпушчана ў абарачэнне без адпаведнага заключэння на яе адпаведнасць патрабаванням тэхнічнага рэгламенту Саюза. Пад выпускам прадукцыі ў абарачэнне ў пункце 2 Пратакола разумеецца яе пастаўка, увоз (у тым ліку адпраўка са склада вытворцы

або адгрузка без складавання) з мэтай распаўсюджвання на тэрыторыі Саюза падчас камерцыйнай дзейнасці на бязвыплатнай або выплатнай аснове. З гэтага вынікае, што адсутнасць у пастаўшчыка (асобы, якая ажыццяўляе ўвоз) прадукцыі, якая ўваходзіць у адзіны пералік, у дачыненні да якой дзейнічае тэхнічны рэгламент Саюза, мэты распаўсюджвання гэтай прадукцыі на тэрыторыі Саюза падчас камерцыйнай дзейнасці не прадугледжвае праверку прадукцыі на адпаведнасць патрабаванням тэхнічнага рэгламенту.

Ацэнка адпаведнасці аб'ектаў тэхнічнага рэгулявання, якая ўсталёўваецца ў тэхнічных рэгламентах Саюза, згодна з абзацам першым пункта 5 Пратакола праводзіцца ў формах рэгістрацыі (дзяржаўнай рэгістрацыі), выпрабаванняў, пацвярджэння адпаведнасці, экспертызы і (або) у іншай форме. Абавязковае пацвярджэнне адпаведнасці ажыццяўляецца ў формах дэкларавання адпаведнасці і сертыфікацыі (абзац другі пункта 5 Пратакола).

Для аб'ектаў тэхнічнага рэгулявання, у адносінах да якіх не ўступілі ў сілу тэхнічныя рэгламенты Саюза, у адпаведнасці з абзацам першым пункта 3 Пратакола дзейнічаюць нормы заканадаўства дзяржаў-членаў або актаў Камісіі.

6. Для адказу на пытанне, пастаўленае Заяўнікам, Вялікая калегія Суда лічыць неабходным уразумець само паняцце камерцыйнай дзейнасці, а таксама кола суб'ектаў, якія маюць права ёю займацца, а, значыць, і быць заяўнікамі пры ацэнцы адпаведнасці.

Камерцыйная дзейнасць у дадзеным выпадку з'яўляецца сінонімам прадпрымальніцкай дзейнасці, ажыццяўленне якой па заканадаўстве дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза магчыма толькі з моманту рэгістрацыі фізічнай асобы ў якасці індывідуальнага прадпрымальніка або стварэння юрыдычнай асобы.

На аснове аналізу адпаведных палажэнняў грамадзянскага заканадаўства дзяржаў-членаў Вялікая калегія Суда канстатуе, што прадпрымальніцкай (камерцыйнай) з'яўляецца самастойная дзейнасць, якая ажыццяўляецца на сваю рызыку і накіравана на сістэматычнае атрыманне прыбытку ад карыстання маёмасцю, продажу тавараў, выканання працы або аказання паслуг. Суб'ектамі прадпрымальніцкай дзейнасці з'яўляюцца юрыдычныя асобы і фізічныя асобы, зарэгістраваныя ў якасці індывідуальных прадпрымальнікаў.

На аснове вышэйпададзенага у дачыненні да пытання, якое разглядаецца, Вялікая калегія Суда канстатуе, што пры ацэнцы адпаведнасці заяўнікамі могуць быць толькі суб'екты, якія па сэнсе нормы-вызначэння пункта 2 Пратакола займаюцца пастаўкай або увозам прадукцыі з мэтай яе распаўсюджвання на тэрыторыі Саюза падчас камерцыйнай дзейнасці, то бок юрыдычныя асобы і індывідуальныя прадпрымальнікі.

З гэтага вынікае, што фізічныя асобы, якія ўвозяць адзінкавыя тавары для асабістага карыстання, не могуць быць заяўнікамі пры ацэнцы адпаведнасці.

7. Згодна з абзацам шостым пункта 5 Пратакола пры ацэнцы адпаведнасці заяўнікам могуць быць зарэгістраваныя на тэрыторыі дзяржавы-члена ў адпаведнасці з яго заканадаўствам юрыдычная асоба або фізічная асоба ў якасці індывідуальнага прадпрымальніка, якія з'яўляюцца вытворцам або прадаўцом альбо ўпаўнаважанай вытворцам асобай.

З аналізу дадзенай прававой нормы вынікае, што кола суб'ектаў, якія валодаюць правам падаваць заяву на ацэнку адпаведнасці прадукцыі, абмежавана дзвюма катэгорыямі асоб: юрыдычнымі асобамі, фізічнымі асобамі ў якасці індывідуальнага прадпрымальніка, да якіх прад'яўляюцца наступныя абавязковыя патрабаванні:

яны павінны быць зарэгістраваны на тэрыторыі дзяржавы-члена ў адпаведнасці з яго заканадаўствам;

яны павінны з'яўляцца вытворцам або прадаўцом, альбо ўпаўнаважанай вытворцам асобай.

Пры гэтым, такі суб'ект як асоба, упаўнаважаная вытворцам, паводле нормы-вызначэння пункта 2 Пратакола таксама з'яўляецца зарэгістраванай ва ўсталяваным заканадаўствам дзяржавы-члена парадку на яе тэрыторыі юрыдычнай асобай або фізічнай асобай у якасці індывідуальнага прадпрымальніка, якія на падставе дагавора з вытворцам, у тым ліку замежным вытворцам, ажыццяўляюць дзеянні ад імя гэтага вытворцы пры ацэнцы адпаведнасці і выпуску ў абарачэнне прадукцыі на тэрыторыі Саюза, а таксама нясуць адказнасць за неадпаведнасць прадукцыі патрабаванням тэхнічных рэгламентаў Саюза.

Такім чынам, нормай абзаца шостага пункта 5 Пратакола кола асоб, якія могуць падаваць заяву на ацэнку адпаведнасці, абмежавана толькі юрыдычнымі асобамі і індывідуальнымі прадпрымальнікамі.

8. Абзацам сёмым пункта 5 Пратакола вызначана, што кола заяўнікаў пры ацэнцы адпаведнасці ўсталёўваецца ў адпаведнасці з тэхнічным рэгламентам.

З сэнсу дадзенай прававой нормы вынікае, што ў адпаведным

тэхнічным рэгламенце Саюза з ліку суб'ектаў, адзначаных у абзацы шостым пункта 5 Пратакола, удакладняецца (дэталізуецца) суб'ектны склад асоб, якія падаюць заяву, зыходзячы з канкрэтнага віду і ўласцівасцяў прадукцыі, якая з'яўляецца аб'ектам тэхнічнага рэгулявання, і ў дачыненні да канкрэтнай формы ацэнкі адпаведнасці. Такім чынам, згодна з пунктам 25 Тэхнічнага рэгламенту Мытнага саюза 018/2011 «Аб бяспецы колавых транспартных сродкаў», калі транспартныя сродкі (шасі) вырабляюцца на адзінай мытнай тэрыторыі Мытнага саюза, заяўнікам пры правядзенні адабрэння тыпу можа быць зарэгістраваны ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы-члена Мытнага саюза вытворца, які з'яўляецца рэзідэнтам гэтай дзяржавы, **якому быў прысвоены міжнародны ідэнтыфікацыйны код вытворцы транспартнага сродку**, або афіцыйны прадстаўнік вытворцы, які дзейнічае ад яго імя. Вытворца, які не з'яўляецца рэзідэнтам дзяржавы-члена Мытнага саюза, прызначае ў кожнай дзяржаве-члене Мытнага саюза свайго прадстаўніка, які нясе сумесна з вытворцам адказнасць за забеспячэнне адпаведнасці прадукцыі, якая выпускаецца ў абарачэнне і якая прайшла адабрэнне тыпу, патрабаванням тэхнічнага рэгламенту. Прадстаўніком вытворцы з'яўляецца юрыдычная асоба, якая зарэгістравана ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы-члена Мытнага саюза і якая з'яўляецца яе рэзідэнтам.

Вялікая калегія Суда адзначае, што, надзяляючы вытворцу, прадаўца або ўпаўнаважаную вытворцам асобу правам быць заяўнікам пры правядзенні ацэнкі адпаведнасці прадукцыі патрабаванням тэхнічнага рэгламенту Саюза, Дагавор (Пратакол) зыходзіць з таго, што момант выпуску ў абарачэнне можа быць звязаны не толькі з пераходам праў на прадукцыю ў сувязі з адпраўкай са склада вытворцы або адгрузкі без складавання, але і з увозам яе або пастаўкай з мэтай распаўсюджвання на тэрыторыі Саюза падчас камерцыйнай дзейнасці на бязвыплатнай або выплатнай аснове. Указанне на ажыццяўленне камерцыйнай дзейнасці пры выпуску прадукцыі ў абарачэнне абмяжоўвае кола суб'ектаў, якія валодаюць правам падачы заявы на ацэнку адпаведнасці.

Іншае тлумачэнне, якое прадугледжвае, што абзац сёмы пункта 5 Пратакола дазваляе дапоўніць у тэхнічным рэгламенце Саюза суб'ектны склад нормы, усталяванай абзацам шостым дадзенага пункта, фактычна пазбаўляе сам абзац шосты карыснага дзеяння, бо яго адсутнасць пры падобным тлумачэнні ніяк не ўплывае на вынік прававога рэгулявання праваадносін.

Вялікая калегія Суда сцвярджае, што абзац шосты пункта 5 Пратакола мае самастойны сэнс - суб'ектамі працэдуры ацэнкі адпаведнасці могуць быць толькі прафесійныя ўдзельнікі рынку -

юрыдычныя асобы і індывідуальныя прадпрымальнікі. Гэтая выснова ў поўнай меры адпавядае палажэнням абзаца першага пункта 2 артыкула 53 Дагавора і пункта 2 Пратакола ў частцы пытання выпуску ў абарачэнне прадукцыі, якая пастаўляецца, увозіцца з мэтай распаўсюджвання падчас камерцыйнай дзейнасці, а таксама ў частцы дзяржаўнага кантролю за выкананнем тэхнічных рэгламентаў, які накіраваны на папярэджанне, выяўленне і спыненне парушэнняў патрабаванняў тэхнічных рэгламентаў:

юрыдычнымі асобамі, іх кіраўнікамі і іншымі службовымі асобамі;
фізічнымі асобамі, зарэгістраванымі ў якасці індывідуальных прадпрымальнікаў;
іх прадстаўнікамі.

Палажэнне нормы пункта 6 Пратакола аб тым, што прадукцыя, якая адпавядае патрабаванням тэхнічных рэгламентаў Саюза, якая прайшла працэдуры ацэнкі адпаведнасці, падлягае абавязковай маркіроўцы адзіным знакам **абарачэння** прадукцыі на рынку Саюза, якая павінна быць нанесена на рускай мове і пры наяўнасці адпаведных патрабаванняў у заканадаўстве дзяржаў-членаў - на дзяржаўнай (дзяржаўных) мове (мовах) дзяржавы-члена, на тэрыторыі якой **рэалізуецца** прадукцыя, таксама распаўсюджваецца толькі на тавары, якія падлягаюць **выпуску ў абарачэнне і рэалізацыі** на тэрыторыі Саюза альбо на тэрыторыі дзяржавы-члена (на мове якой наносіцца маркіроўка), і не прадугледжвае абавязковую маркіроўку адзіным знакам **абарачэння** прадукцыі на рынку Саюза адзінкавых тавараў, не прызначаных для **рэалізацыі**. Гэты факт яшчэ раз пацвярджае выснову аб тым, што фізічныя асобы, якія ўвозяць тавары для асабістага карыстання, не з'яўляюцца суб'ектамі падачы заявы на ацэнку адпаведнасці прадукцыі таму альбо іншаму тэхнічнаму рэгламенту Саюза.

9. З улікам выкладзенага, Вялікая калегія Суда лічыць абгрунтаванай наступную выснову.

З узаемазвязанага прачытання палажэнняў пунктаў 1 і 2 артыкула 53 Дагавора, абзацаў шостага і сёмага пункта 5 Пратакола вынікае, што кола заяўнікаў пры ацэнцы адпаведнасці ўсталёўваецца тэхнічным рэгламентам з ліку асоб, адзначаных у абзацы шостым пункта 5 Пратакола, у залежнасці ад асаблівасцяў аб'екта тэхнічнага рэгулявання.

4. **Заключныя палажэнні**

Копію дадзенага кансультаўнага заключэння накіраваць заяўніку.

Тэкст кансультаўнага заключэння апублікаваць на афіцыйным інтэрнэт-сайце Суда.

Старшынствуючы

Суддзі

Ж.Н. Баішаў

А.М. Ажыбраімава

Э.У. Айрыян

Дз.Г. Колас

Т.Н. Нешатаева

В.Х. Сяйцімава

Г.А. Скрыпкіна

А.Э. Туманян

А.А. Федарцоў

К.Л. Чайка